

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

22 styczeń 2020

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XII, NUMER 522

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 23.01.2020 r.

Kontynuujemy pracę ze Słowem Bożym. Towarzyszy nam dalej Ewangelia wg św. Jana.

1. Postaw się w obecności Pana, uświadamiając sobie przed Kim stoisz i z Kim masz rozmawiać.
2. Przy pomocy umysłu, wyobraźni, pamięci usiłuj odnaleźć się w rozważanej scenie ewangelicznej i spotkać osobiście z Jezusem, słuchając Jego pouczeń skierowanych do Ciebie, przyglądając się Jego działaniu, by pozwolić Jemu zadziałać w Twoim życiu.
3. Sformułuj modlitwę przy pomocy treści przeczytanej perykopy w dowolnej formie.
4. Zadanie, wskazówka lub komentarz w tabeli
5. Do jakich działań, czynów, dzieł czujesz się przynaglony przez to Słowo?
6. Zapisz swoje postanowienie, by wieczorem zrobić rachunek sumienia z wypełnienia Bożego wezwania płynącego z tego słowa.
7. Przeczytaj wskazany na dzień fragment Katechizmu Kościoła Katolickiego.

Na owocną pracę formacji ze Słowem Boga, błogosławię +

ks. Damian, Pasterz

Dzień	Fragment Ewangelii	KKK
Czwartek	J 15,7-17	2083-2086 przykazanie miłości

Stwierdzenie, że trwanie w Nim to zachowanie Jego przykazania: miłowania siebie wzajemnie Jego miłością (w. 7-17). Jest to jasne pouczenie dla ludu nowego przymierza, aby zrozumiał nowość życia, do jakiego został wezwany i nie popadł, jak wcześniej w zarozumiałość i niewierność (por. Rz 11,17—24; I Kor 10,11nn). Celem tych słów jest dodanie otuchy uczniom. Ale służą też jako napomnienie, aby pozostali zjednoczeni z Nim przez zachowanie przykazania miłości, będącego źródłem i owocem wszelkiej płodności. Czasownik „trwać”, ulubiony przez Jana, przywołuje na myśl relacje, uczucia, miłość. Człowiek trwa (= przebywa) tam, gdzie ma serce: mieszka tam, gdzie kocha, jest razem z tym, kogo miłuje. W Jezusie, Synu Człowieczym i Synu Bożym, także my jesteśmy synami, zwróconymi ku łonu Ojca. Więź z Bogiem nie jest jakimś nieokreślonym uczuciem, jakąś ezoteryczną spekulacją czy oświeceniem intelektualnym: jest konkretnym życiem rozdawanym z miłości do braci. Miłość jest wiarygodna bardziej przez czyny niż uczucia i słowa. Taka więź „przynosi owoc” (siedem razy), owoc „miłości” (pięć razy czasownik „miłować” i cztery razy rzeczownik „miłość”), który czyni nas Jego „przyjaciółmi” (trzy razy), uczestnikami Jego „radości” (dwa razy). Punktem docelowym jest radość, znak objawienia się Boga i dopełnienie pragnień człowieka. Jezus jest prawdziwym szczepem winnym, który przynosi upragniony owoc. Żyje w pełni miłością Boga do człowieka i miłością człowieka do Boga. *Kościół*, jako latorośle złączone z tym jedynym krzewem winnym, przynosi taki sam owoc: w konkretnej miłości żyje życiem Boga, uczestnicząc w pełni jego radości.

Piątek	J 15,18-25	2087-2094 wiara, nadzieja i miłość
--------	------------	------------------------------------

Kto miłuje, doznaje nienawiści. Uczniowie nie powinni się gorszyć. To, co od wieków było udziałem sprawiedliwych, dotknie Jego i Jego uczniów. W nich dopełnia się to, czego jeszcze

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Marcin Zacharski

V-ce lider

Andrzej Paśkiewicz

V-ce lider

Animatorzy diakonii

Ewelina Konieczna
diakonia modlitewna

Andrzej Paškiewicz
diakonia uwielbienia

Magdalena Gola
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Wojciech Wojdyła
diakonia liturgiczna

Klaudia Winiarska
diakonia wprowadzająca

Konrad Przydział
diakonia medialna

Alicja Cyrnek
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

brakuje męce Syna dla zbawienia braci (por. Koi 1,24). Zamiast ulegać zgorszeniu, wezwani są do jego przewyciężenia. Sprzeciw „świata" wobec tego, kto czyni dobro, jest gorzką niespodzianką. „Świat" u Jana posiada najczęściej odcień negatywny. Nie tyle oznacza stworzenie, dzieło Boga i scenariusz historii człowieka, ile jest raczej sposobem myślenia i działania opartym na strachu i na egoizmie. Kto szuka prawdy, wolności i miłości, jest znieawidzony, prześladowany i odrzucony jako ktoś, kto demaskuje i psuje przeciwną grę, w którą bawią się wszyscy. A jednak właśnie „ten" świat tak umiłował Bóg, że wydał swego Syna, aby go zbawić (3,16n). Wspólnota chrześcijańska nie powinna się lękać. Wezwana jest do życia „w" świecie, chociaż nie jest „ze" świata (17,14-16). Odstępuje więc od swej logiki przemocy i śmierci, uznając w Bogu miłość i życia zasadę własnej egzystencji. Kto czyni dobro, ściąga na siebie nienawiść, nieraz nawet prześladowanie. Uczeń wie, że „przyjaźń ze światem jest nieprzyjaźnią z Bogiem" (Jk 4,4). Prawdziwi chrześcijanie doznają nienawiści nie dlatego, że usuwają się na bok lub czynią źle (por. IP 4,16). Są znieawidzeni dlatego, że czynią dobro, są wyłączeni poza nawias, gdyż okazują odmienność. *Jezus wypędził władcę tego świata przez swe wyniesienie ponad ziemię: miłość zwyciężyła nienawiść. Kościół zjednoczony ze swym Panem w walce i zwycięstwie, używa takiej samej broni, a nie broni nieprzyjaciela. Gdyby postępował inaczej, sprzymierzyłby się z przeciwnikiem.*

Sobota	J 15,26-27	2095-2100, adoracja, modlitwa, ofiara
Ów Duch, jak jest posłany przez Ojca, tak posłany jest również przez Syna. Jest darem. Dlatego stwierdzamy, że Duch pochodzi od Ojca. Duch prawdy da uczniom świadectwo o tym, kim jest Jezus (por. 16,12—15) i da im poznać Syna i Ojca. Duch dając nam miłość Syna, uczyni nas zdolnymi do dawania świadectwa wobec świata. Dla uczniów, jak i dla Jezusa, ignorancja i nienawiść świata stają się miejscem, w którym daje się świadectwo poznania Ojca i miłości braci.		
Niedziela	J 16,1-4	2101-2109 przyrzeczenia i śluby, obowiązek i wolność religijna
Jezusa uczniowie zobaczą ukrzyżowanego, wyprą się Go i opuszczą Go. Potraktują Go jako przegranego. Będzie to moment zagubienia, który stanie się zrozumiały dzięki tym słowom. Słowa Jezusa wypowiedziane przed odejściem umożliwiają nam przewyciężenie zgorszenia z powodu cierpienia Jezusa. Wcześniej czy później przychodzi dla ucznia godzina, która jednoczy go z „godziną" jego Mistrza. Jest to godzina świadectwa. Źródłem zła jest nieznanostwo miłości Ojca i Syna. Odrzucenie tego, że jesteśmy umiłowanymi synami Ojca w Synu, czyni niemożliwe życie braterskie. Jest to testament Jezusa. Kiedy nadejdzie godzina trudności, przypomną sobie, że została ona przepowiedziana. Wtedy rozumieją, że nie chodzi o przypadek, ale o samo misterium zbawienia. Uczniowie potrzebują usłyszeć te słowa teraz, a nie wcześniej. Teraz, gdy Jezus odchodzi i te wydarzenia zaczynają się spełniać, mogą zacząć rozumieć ich sens. W ich świetle pojmą skandal Ukrzyżowanego jako uwielbienie Boga i zwycięstwo nad złem świata.		
Poniedziałek	J 16,5-15	2110-2114 zabobon i bałwochwalstwo
Podejmuje temat centralny ostatniej wieczerzy: Jego odejście nie jest klęską, ale dopełnieniem Jego dzieła. Jest to dlań powrót do ojca, a dla nas dar Ducha. W taki sposób rozpoczyna swoją nową obecność. Jeśli wcześniej był „z" nami, to teraz jest „w" nas z Pocieszycielem. Jego nieobecność jest dla nas rozłąką konieczną, byśmy się narodzili i wzrastali. Czas między odejściem Jezusa i Jego powrotem to historia naszego życia w Duchu. <i>Jezus, przez swoje odejście do Ojca, daje nam swego Ducha. Ten uświadomi nas o ułudzie, w jakiej żyje świat i uczyni nas zdolnymi, by żyć Jego miłością Syna. Kościół ożywiony tym Duchem, kontuuje w historii to samo świadectwo Syna na korzyść braci.</i>		

Wtorek	J 16,16-24	2115-2122 wróżbiarstwo, magia, bezbożność
<p>Egzystencja chrześcijańska ma za wzór ziemskie istnienie Jezusa. Poznanie Jego i mocy Jego zmartwychwstania pozwala nam uczestniczyć w Jego cierpieniach i Jego śmierci z niezachwianą nadzieją dojścia do zmartwychwstania umarłych. Radość zmartwychwstania stoi u początku i u kresu naszej drogi. Pośrodku jest ta „chwila” czasu, w której uczestniczymy w Jego cierpieniach, aby uczestniczyć w Jego chwale. Czas naszego smutku i naszego nieoglądania Pana, to czas, który wykorzystujemy na zrozumienie pod kierownictwem Ducha Jego budzącej zgorszenie obecności na krzyżu i Jego bolesnej nieobecności w otchłani, nieuniknionej tajemnicy życia Jego i naszego. Potem mamy niezbywalną radość, gdyż widzimy historię jako bóle porodu nowego świata, totalnego ciała Syna, którego głowa już przysłała na świat. Dlatego uczniowie radują się w czasie prześladowań doznanych z powodu imienia Jezusa (por. Mt 5,10; Dz 5,41; 2Kor 1,3-7; Hbr 12,11; Jk 1,2-4; 1P 1,6-7). Dopełniają bowiem w swoim ciele to, czego brakuje jeszcze cierpieniom Syna dla zbawienia braci.</p>		
Środa	J 16,25-33	2123-2128 ateizm i agnostycyzm
<p>Po odejściu Jezusa nasza relacja z Ojcem będzie o wiele głębsza: dar Ducha miłości sprawi, że będziemy zamieszkiwać w Synu i da nam wolny dostęp do Ojca. „W Jego imię”, zjednoczeni z Nim, jesteśmy synami i możemy prosić i otrzymać od Niego wszystko. Odejście Jezusa oznacza przejście, trudne, ale piękne, do życia dojrzałego, wolnego i odpowiedzialnego osoby, która miłuje, jak jest miłowana. Jest to dopełnienie misji Syna, objawienie Boga i zbawienie człowieka. <i>Jezus</i> odchodząc, daje nam swoją zażyłość z Ojcem i uzdalnia nas do odbycia tej samej drogi. <i>Kościół</i> żyje w historii przejścia — jest to jego Pascha — między „krótkim czasem” ucisku tego, kto nie widzi Pana i czasem radości tego, kto Go widzi. Przeżywa własne doświadczenia rozumiejąc je w świetle krzyża jako bóle towarzyszące rodzeniu się nowej ludzkości.</p>		

Intencje do modlitwy

- ✓ Za papieża Franciszka, bp Jana, pasterzy Kościoła, Pasterza wspólnoty i poprzednich Pasterzy
- ✓ W intencji dzieł ewangelizacji, które prowadziła i prowadzi wspólnota
- ✓ W intencji chorych i cierpiących, także z naszej wspólnoty, za tych którzy do naszej wspólnoty należeli i z niej odeszli.

Ogłoszenia

1. **Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.**
2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona jest w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam. Zapisy przez formularz na stronie internetowej www.miriam.rzeszow.pl.
3. W dniu 29.01.2020 r. (środa) o godz. 19.00 w Bazylice oo. Bernardynów (Rzeszów, ul. Sokoła 8) odbędzie się Msza Święta dla członków Wspólnot Odnowy Diecezji Rzeszowskiej.
4. **Informujemy o zmianie w kalendarzu spotkań Wspólnoty. W dniu 25.02.2020 r. we wtorek**

przed Środą Popielcową, odbędzie się spotkanie wspólnoty połączone z nabożeństwem pokutnym.

5. Od dnia 23.01.2020r. obowiązuje zaktualizowany Regulamin korzystania z Pogotowia Modlitewnego dla członków naszej Wspólnoty:

- a. Na telefon pogotowia modlitewnego wysyłamy intencje za siebie, swoją rodzinę i przyjaciół, w nagłych potrzebach m.in.: choroby, zagrożenia zdrowia lub życia. Pamiętajmy, że diakonia modlitewna codziennie modli się ostonowo za każdego członka Wspólnoty.
- b. Za pozostałe osoby, intencje można umieszczać na portalu zywawiara.pl.
- c. Intencja powinna zawierać imię osoby omdlanej oraz za co konkretnie będziemy się modlić.
- d. Intencje przesyłamy w godz. od 08.00 do 20.00 (w sytuacji zagrożenia życia, o każdej porze). Max. liczba znaków 160 (1 SMS).
- e. Nie udostępniamy otrzymanych intencji osobom spoza Wspólnoty.
- f. Podpisujemy się imieniem i nazwiskiem.
- g. Intencje ogólne niezgodne z regulaminem nie będą przekazywane (np. intencja Bogu wiadoma).
- h. Informacje przekazywane są przez Pasterza, Liderów i Animatorów.
- i. Aktualizacja danych dokonywana jest raz na tydzień.